

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK IX.

ČÍSLO 3

MAREC 2001

**Spievajte PÁNOVI pieseň novú;
spievaj PÁNOVI, celá zem!**

Ž 96, 1

Pôstna doba - rozhovor s p. Málikom - Láska k sebe
Jozef a Mária - Čistota - Náboženská výchova v Prievidzi

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 1. 2001 DO 10. 2. 2001**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:****Farnosť PD - mesto:**

Melanie Michaela Brunner
Sandra Magdaléna Sosková
Milan Bielik
Gabriela Markovičová
Kristína Hanskrehtová
Michaela Hariegová
Lucia Harcegová
Lukáš Karpíš

Farnosť PD Zapotôčky:

Nikola Laszabová
Peter Hlavatý
Matej Poljak
Tatiana Bosáková
Timotej Brestovanský
Dominika Pospíšová
Sarah Pospíšová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - mesto:**

Marián Petrovics a Jana Hostačná
Radovan Trgiňa a Eva Šnircová

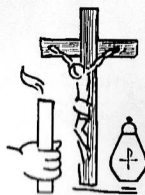
Farnosť PD Zapotôčky:

František Záhorský a Eva Dolinajová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Jozef Vaňo 72 r.
Graciela Lisová
Štefan Domanický 85 r.
Mikuláš Jánoš 80 r.
Miroslav Nechala 68 r.
Július Rybár 66 r.
Štefan Kuric 79 r.
Žofia Kovalíková 88 r.
Mária Tománková 80 r.
Ján Lörinc 68 r.
Jozefína Blašková 67 r.
Michal Rohárik 54 r.

Rozália Bajkaiová 73 r.
Magdaléna Lichnerová 60 r.
Florian Čertík 82 r.
Jozef Stipula 58 r.
Františka Mendelová 96 r.
Mária Kováčová 87 r.
Mária Námesná 91 r.
Peter Mikša 52 r.
Pavel Gruber 76 r.
Štefan Kaplán 79 r.
František Oravec 70 r.

Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...

PÔSTNA DOBA - NOVÁ ŠANCA

Štyridsaťdňový pôst je obrazom ľudského života ako prechodu z otroctva na slobodu, z biedy k vykúpeniu, z temnôt na svetlo. Popolcová streda poukazuje na podmienky, za akých sa uskutoční vo svojej poslednej fáze - človek sa navráti v prach, z ktorého povstal. Aby sa nenaľakal, evanjelium ho opätovne upozorňuje na to, čo ho očakáva: premenenie a sláva. A Cirkev pokladá tento aspekt za primeranejší na označenie pôstnej doby. Preto ju premenovala na štyridsaťdňovú prípravu na Veľkú noc - na sviatok zmŕtvychvstania.

Štyridsaťdňová príprava na veľkonočné sviatky je obdobím zvýšenej duchovnej aktivity v modlitbe, dobročinnnej láske a skutkoch kajúčnosti. Pôst voľakedy zaujímal medzi nimi prvé miesto. V posledných dvoch desaťročiach ho na Slovensku opäť získal. Okrem toho si veriaci znova a hlbšie - i pod tlakom doby uvedomili nevyhnutnosť kajúčnosti, ktorá sa tradične charakterizuje výrazmi, ako zriekanie, sebaovládanie, ba sebazapieranie a umŕtvovanie. Konkrétne sa to javí napr. v tom, že mnohí po celých 40 dní pôstu neokúsia ani kvapku alkoholu, iní nevložia do úst sladkosti alebo cigaretu a usparené peniaze dajú na dobročinné ciele. Iní zasa raz do týždňa žijú o chlebe a vode, niektorí prebdejú v modlitbe, alebo na duchovnom stretnutí časť noci a pod. **Všetko toto a mnoho iných druhov kajúčnosti a skutkov milosrdnej lásky sa robí v presvedčení, že nimi, pokáním, dočasným zriekaním sa i dovolených, príjemných a milovaných vecí človek zadost'učiní za spáchané zlo a pripraví ducha na stretnutie s Bohom.** Uvážme trochu túto motiváciu - hoci z času na čas je užitočné, ba potrebné rozjímať i o mystickej pohnútke štyridsaťdňového pôstu, pozostávajúceho v pripodobnení sa Ježišovi na púšti.

Kresťan, ktorý si uvedomuje svoje chyby, hriechy, prípadne i ťažké pády, vie, že jestvuje reálna možnosť zadost'učiniť za spáchané zlo a zanedbávanie skutkov milosrdenstva, a tak znova vytvoriť rovnováhu v narušených vzťahoch medzi sebou a Bohom, vo vnútri, prípadne medzi sebou a rodinou, farnosťou, pracoviskom a pod.

Človek, ktorý sa rozhodne vykonať skutok, alebo celú sériu skutkov kajúčnosti, veľmi účinným spôsobom presvedča seba samého, že rozhodnutie polepšiť sa berie vážne...

Koľkí ľudia si po spovedi položia otázku, či môžu odísť spokojní a či je naozaj všetko v poriadku! Ako keby pochybovali, či skutočne urobili kríž za minulosťou. A ich pochybnosti nerozptýli ani teologicky jednoznačná odpoveď. Možno ich však presvedčiť

týmto argumentom: Ak si ochotný platiť pokáním, kajúcimi skutkami a ak ich aj skutočne berieš na seba, tak bola tvoja ľútosť účinná. Bez ochoty platiť pokáním za spáchané zlo alebo zanedbané dobro možno pochybovať o ľútosti a dobrom predsavzatí zanechať pomýlenú cestu, ale nadovšetko o rozhodnej vôli polepšiť sa.

Spoveď sama osebe je kajúcim skutkom. Stáva sa zdrojom posväcujúcej a pomáhajúcej milosti. Kresťan - katolík je v nej konfrontovaný so svedníkom, ktorý má zodpovednú úlohu byť objektívnym svedkom dobra a zla, svedkom objektívneho mravného poriadku, ako ho poznáva iba ľudský rozum osvietený vierou.

Kajúcnik sa má snažiť zharmonizovať danosti svojej osobnosti, aby odzrkadľovali poriadok, ktorý mal Boh na mysli, keď "modeloval" človeka, tvora bytostne patriaceho dvom svetom: hmote i duchu, svetu i nebu, času i večnosti, sebe i spoločnosti, práci i modlitbe.

K takto chápanému pokániu nás, sestry a bratia, pozýva Cirkev v čase prípravy na najväčší sviatok kresťanstva. **Z toho dôvodu nás Ježiš občas volá na púšť, aby sme sa spolu s ním zahľadeli na vznešený ideál šľachetnej ľudskosti a zacvičovali sa v usmerňovaní všetkých síl na jej dosiahnutie.** Tak sa dosahuje sláva Božia vo vznešenej ľudskosti. A vznešená ľudskosť predstavuje najvyšší stupeň Božej slávy.

Anton Hlinka

Výber z kázní z pôstneho obdobia.

"Ozvena slova" 1, 2,3

Fričovský

Ty sám si prvý prehovoril

*Ty sám si prvý ku mne prehovoril,
prv než mi ústa šepli. Prv i skôr.
Prv ako púčik vyhúknul spod kôry.
Prv, ako rosa spráchla z Tvojich hôr.*

*Ty si bol vždycky, Pane, v prvom slede
s balzomom slova. Liek do mojich rán.
Nenechal si ma ísť bez odpovede.
A bol chlieb. Bolo víno.*

Kanaán!

DNES NA SLOVIČKO S NAŠIM DEKANÁTNYM HORLITEĽOM
RUŽENCOVÉHO BRATSTVA P. JÁNOM MÁLIKOM.

Zdravas, kráľovná, Matka ružencová, oroduj za nás.

Pri návšteve u Málikovcov som na pár minút zastihla doma i manželku horliteľa ružencového Bratstva prievidszského dekanátu 75 ročnú pani Annu, ktorá sa teší manželovej snahe pracovať, aj keď má niekedy obavu o jeho zdravie. Štyri deti už dávnejšie vyleteli z hniezda, majú radosť z desiatich vnúčat a štyroch pravnúčat, čo je prirodzené pre všetkých starých rodičov.

“Keď som bola mladá, my dievčence sme sa modlievali ruženec v bojnickom kostolíku. Devy boli oblečené do bielych šiat a každú hodinu vyzváňali zvony práve pri striedaní dievčat k modlitbe ruženca. Rada na to spomínam.”

Manžel – 82 ročný Ján – horliteľ: **“Vďačím svojej mame, ktorá nás viedla od mala k Pánu Bohu. V Cígli, odkiaľ pochádzam, sa chodilo modliť ku krížu. Potom sme sa presťahovali do Kľačna, kde bol otec horárom.”**

Pán Málik, kde ste študovali? Ako ste prežívali mladosť, keď predsa v tom čase zúrila vojna?

Študoval som dva roky na gymnáziu u Saleziánov v Šaštíne. Pobyt u nich zanechal vo mne jednu nádhernú istotu, ktorú nám vstúpili: **“Každý, kto sa utieka k Márii - Pomocníci kresťanov a bude si ju číť, táto Matka ho bude vždy ochraňovať.”** Viedli nás k úcte k Najsv. Eucharistii, k sv. Don Boscovi, k pápežovi. Lenže mal som problémy s latinčinou... Ďakujem Bohu, že mi dal milosť byť vtedy tam. Ruženec patrilo tiež k dennej modlitbe. Mojou profesiou je ekonómia. Potom nasledovala zákl. vojenská služba a vojna. Na fronte som bol štyri roky, až na Kaukaze.

Váš konkrétny zážitok s ružencom?

Keď nás na Ukrajine prepadli Rusi, práve som bol na pozorovateľni. Nebolo úniku. Desiatnik ušiel a ja som si ľahol do blízkeho válova a modlil sa ruženec. Nenašli

ma. Tiež na Kaukaze som ochorel na infekčnú žltáčku. Lekár povedal: **“On musí na ošetrovňu.”** Avšak tá bola vzdialená sedem kilometrov cez les. Zľakli sa mojej choroby a ušli aj s kuchyňou rýchlo preč. Bol som úplne zoslabnutý a nechali ma tam samotného. A ja v tej slabosti, za noci, v modlitbe ruženca som prešiel pomedzi partizánov na ošetrovňu. **Vrúčne som sa modlieval k Panne Márii a cítil som jej pomoc na každom kroku. Je to tak dodnes.**

Keďže sme len smrteľníci, nastali i u Vás chvíle pádov a návratov?

Moja cesta nevedla priamočiara. Bola doba, kedy som bol vo viere ľahostajný. Veru, za totality, som niekedy nechodil ani na sv. omše. To boli boje! Je tomu asi 25 rokov, keď som bol na liečebnom pobyte v Tepliciach nad Bečvou. Ako to býva na liečení, hneď kamaráti, tancovačky, zába-va, atď. Kalendár ukazoval práve sviatok

Krista Kráľa, nuž i mňa to pritiaхло na sv. omšu. Kňazova kázeň ma tak oslovila, že som sa rozplakal. Na druhý deň som šiel znova do kostola na spoveď a hneď som vybavil papiere u p. primára, aby mohla prísť za mnou na liečenie i moja manželka. Zostali sme spolu až do konca liečenia. **Tam nastalo moje obrátenie.**

Boh má na každého úžasný spôsob ...

Áno, vždy! A na mňa nie obyčajný. **Mal som odjakživa veľa zaujímavých povinností, napr. opisovanie breviára pre kňazov i rehoľné sestry. Tisíc šesťsto strán dvakrát na stroji. Tiež som opisoval životopisy svätých. I pre Pátra Bednárika som robil opisy asi 24 kázni. Tak rôzne si ma Pán prít'ahoval a veľa som sa pritom naučil.** Pomáhal som u piaristov a keď ochorel kostolník p. Szabo, páter ma poprosil zastúpiť ho vo farskom kostole a **vykonávam túto službu už 16 rokov...** Otec i sestra Františka boli tiež kostolníci.

Odkedy ste poverený za dekanátneho horlitéľa? Čo obsahuje Vaša práca?

Keď prišiel dp. dekan Ján Bednár do Prievidze, hovorím mu: "Je neprehľadná situácia v ružiach a v 63. ruži som ja. Nevieme poriadne, kto kam patrí." Pán dekan mi odpovedal: **"Tak sa toho ujmite."** A bolo! Pred tromi rokmi som bol poverený viesť celý dekanát. **V Prievidzi je teraz 56 ruží, z toho 5 mládežníckych. Desať žien v ružiach je nad 90 rokov, najstaršia z nich má**

96 r., najmladší 9 r. Bojnice sa osamos-tatnili. Spolupracujeme s Pátrom Humbertom, s bratstvami z Moravy i Čiech. Je

krásna spolupráca so sestrou Bernadetou z Vrcka – s Rodinou Nepoškvrnenej (RN). Stretávame sa na Velehrade, v Šaštine, v Martine, v Lurdoch, v La Salette, dopisujeme si. **Vyššie tisíc našich členov je v RN. Ja si však myslím, že každý člen RN by mal byť i v ružencovom bratstve.** Putujeme na modlitby krížovej cesty do Solky, často ukončené sv. omšou. Mávame Večeraďlá s Pannou Máriou vo farskom kostole i v kláštore a taktiež bývajú Fatimské soboty. Na časy modlitieb vždy upozorňujeme na nástenkách v oboch kostoloch. Máme u nás zavedené i spol. Ctiteľov Panny Márie – Pomocnice. Je nás dvanásť členov. Všetko by malo byť živšie, chýba väčší zápal a horlivosť členov v bratstve. Prosím Boha, aby sa mladí viac zapájali do modlitby ruženca, aby boli aktívnejší a potom i hlbšie – zbožnejšie ich prežívali. Týka sa to často nie len mladých.

Nie je to náročné pre Vás robiť kostolníka i horlitéľa?

Rád robím tieto služby a nechcem byť nepotrebným sluhom. Mám rád miništrantov a veru, z niektorých sa stali i kňazi, napríklad R. Seko. Vždy bol v kostole skoro ráno a hoci zival, miništroval. Bol vytrvalý a poslušný. **Mám veľmi dobrých spolubratov kostolníkov, rozumieme si a vychádzame v ústrety i s p. Fejfarom z kláštora.** Ruž. bratstvá sa zapájajú i do modlitieb pri celodennej poklone k Eucharistickému Ježišovi na prvý piatok. Tiež býva krátka poklona každý štvrtok po sv. omši večer, kedy Pán Ježiš prežíval

Getsemani. Nemali by sme nechať Pána Ježiša opusteného. Krásna je i modlitba v tichosti.

Takže si Vás Panna Mária priviedla k Ježišovi?

Áno a cítim sa akosi Saleziánom. Aj keď som v živote blúdil, tie dva roky u nich zanechali vo mne nezmazateľné stopy Panny Márie – Pomocnice.

Božie milosrdenstvo je bezhraničné ...

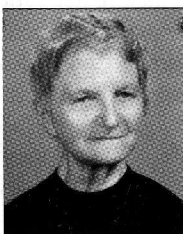
To viem i ja, že je bez hraníc a úplne dôverujem Božiemu milosrdenstvu. **Boh je láska a treba Mu dôverovať.** Organizovali sa i duchovné cvičenia s Palotínmi – to sú

apoštoli Božieho milosrdenstva. Tiež sa modlíme ruženec k Božiemu milosrdenstvu vo farskom kostole i u Piaristov.

Aký je Váš plán pre rok 2001?

Plánujeme na júl Duchovnú obnovu ruženčiarov so Saleziánmi, tiež sa pripravuje vydanie knihy z nemčiny „Prečo ja?“ a iné.

Hlavne chcem poďakovať dp. Bednárovi, dekanovi, kňazom i pátrom a všetkým, čo slúžia v ruženčových bratstvách, s obetou a úprimne sa modlia, i celému nášmu spoločenskému Cirkvi v Prievidzi.

Vyznanie najstaršej 96 ročnej ruženčiarke Márie Pom-purovej z Prievidze:

“Som v ruženci od dievčaťa. Ctím si Pannu Máriu, lebo je stále so mnou. Celý život každý piatok i sobotu dodržiavam pôst k úcte Panny Márie, v stredu sa postím k úcte sv. Jozefa. **Duchovnú silu v mojom žití čerpám cez modlitbu a v jej tichosti som sa stala duchovnou matkou kňazov**, keďže mne a nebohému manželovi Pán nepožehnal vlastné deti. Najväčšiu úctu mám k Božskému Srdcu. **Rada počúvam**

sv. omšu z rádia Lumen a ďakujem im, že vysielajú už i modlitbu sv. ruženca. Veľmi ich pozdravujem! Tiež pozdravujem tých, ktorých mi Boh posielal k pomoci i ruženčiarov aj váš časopis.“

Paľko Šimkovič – najmladší ruženčiar (9 r.) z Prievidze:

Modlíš sa každý deň?

Uhm.

S kým najradšej?

S maminou pri plamienku sviečky.

Modlí sa za teba niekedy ruženec maminka, keď zabudneš?

Ja nechcem, aby sa za mňa modlila. Ja viem, že sa mám modliť. A najradšej ho odriekam so svietiacim ruženčekom, alebo na prstoch. Keď sa začnú naši modliť, ja sa pridám.

Odkedy si v ruženci?

Od prvej triedy som v ruži s ockom. A už idem ... Ukončil Paľko rozhovor.

Paľko je na fotografii s p. Málikom - str.6.

Všetkým s láskou ďakujem za úprimné slová rozhovoru.

Anka G. Vavrová

Mária Matka, chcem byť stále blízko Teba,

Lebo Ty si vždy blízko k Ježišovi.

Marian Szulowski

XI. LÁSKA K SEBE.

Konflikt záujmov? - 1. časť

Konflikt medzi láskou k sebe a sebestvom je taký bežný a taký častý, že si ani jasne neuvedomujeme napätie, ktoré vytvára. Nájdem ho u vzdelaných i nevzdelaných, nábožných i "bezbožných". V tejto oblasti je veľa nejasností, ktoré v živote človeka vedú k závažným úzkostiam a problémom v živote a medziľudských vzťahoch.

Skúmame motívy nejakého svojho konkrétného konania a pýtame sa: "Nie je to odo mňa sebecké?" A aby sme si boli istí, že tomu tak nie je, môže sa stať, že urobíme opak toho, čo sme chceli, alebo neurobíme nič, pričom ani jedno z toho nie je najsprávnejšie.

Klasickým príkladom je prípad obetavej matky a manželky, ktorá neustále reaguje na potreby svojich detí a svojho manžela

a málo dbá o svoje vlastné záujmy. Pokladala by za sebecké a mala by pocity viny, keby nejaký čas venovala sebe, alebo by urobila niečo pre seba. Smutný výsledok toho je, že sa v jej rodine vyvinú sebecké deti a do seba zahľadený manžel, zatiaľ čo ona sa postupne stáva "ne - osobou", stráca svoju osobnú identitu.

Inokedy výsledkom snahy vyhovieť tomuto modelu sebaobetavého postoja, sa ľudia stávajú sústredenými iba na seba. Ich potreba byť milovanými je neuroticky spätá so snahou páčiť sa každému a cítiť sa byť milovanými. Keďže nemilujú samých seba, sú úplne závislí na láske iných. Ich sebaúcta a identita sa zakladajú na tom, čo si o nich myslia a čo o nich hovoria iní.

Medzi láskou k sebe a sebestvom je tenučká deliaca čiara a práve v tom je konflikt záujmov. Kráčať po tejto čiare a udržiavať pritom rovnováhu, je úloha na celý život. Vyžaduje poctivosť, analýzu seba a skúmanie svojich motívov.

Spoločným menovateľom, ktorý možno nájsť v problémových manželstvách, je nedostatok zdravej lásky k sebe a sebaúcty. Blízky vzťah, vzťah lásky vyžaduje úsilie a obsahuje napätie, ktoré prirodzene vzniká z rozdielov medzi mužom a ženou. Ak jeden z nich nemá zdravú lásku k sebe, ktorá zahŕňa sebaúctu, dôveru a vieru v seba samého, výsledok

intímneho zblížovania bude takýto: Buď manželia budú viesť navzájom vojnu, aby si zachránili svoju identitu, pretože akýkoľvek rozdielny ná-

zor alebo nesúhlas sa pokladá za hrozbu alebo urážku znamenajúcu koniec lásky, alebo jedna z osôb stratí svoju identitu, tým, že zaváha a poddáva sa, pričom ju ten druhý takrečeno absorbuje. Rast spolu sa pre takýchto ľudí stáva stále nemožnejším a v skutočnosti dochádza k tomu, že žijú oddelene. **V oboch prípadoch ide o nedostatok lásky k sebe, pretože jedna z osôb potrebuje neustále prejavy súhlasu, alebo má potrebu sústavne ovládať druhého.** Nemôžeme sa preto čudovať, že toľko manželstiev končí rozvodom. **Manželstvo nie je natoľko skúsenosťou byť milovaný, ako skúsenosťou milovať.** Byť schopný milovať znamená, že milujem seba a dokážem sa vyrovnávať s rozdielmi, nesúhlasom, ne-

zhodou a ťažkosťami, ktoré sú v každom vzťahu.

Zdravá láska k sebe dokáže zničiť bolesť a ublíženie, nevyhnutné v každom vzťahu. Možno ma zraniť, ale nemožno ma zničiť! Ježiš povedal: "Ak ťa niekto udrie po jednom líci, nastav mu aj druhé."

Ak milujete seba, dokážete sa aj s ublížením vyrovnáť. Môžete strpieť ublíženie, zničiť urážku alebo povzniesť sa nad

vtipy na vašu adresu, ale nesmiete dovoliť ľuďom, aby vás zneužívali alebo ničili. Láska k sebe vyžaduje sebazáchovu!

Skôr než dokážem milovať iného, potrebujem prijať a milovať seba. Prvoradý vzťah je vzťah samých k sebe. Ak ten nie je zdravý, nemôžeme ho takým urobiť prostredníctvom iného človeka.

Spracovala V. R.

Vysvedčenie

Klaudia vstala, sadla si a opäť vstala. Bolo jasne vidieť, že je nervózna. Ľudia chodili okolo, no nik z nich nemohol vedieť, čo sa v nej odohráva. Cítila sa odvrhnutá a dotknutá. Už dávno vedela, že jej známky na vysvedčení nebudú dobré, no tie, čo tam dnes uvidela, nezodpovedali ani jej "dolnej hranici". Po víchrici, čo u nich doma prehrmela kvôli známkam, schmatla bundu a bežala preč. Teraz nerozhodne stála pred kostolom. Niečo jej našepkávalo, že tam najde vytúžený pokoj a lásku. Len čo vošla dnu, ovanula ju príjemná vôňa kadidla. Uprostred kostola, medzi múrmi starými stovky rokov, si pripadala jedinečne. Čítala latinské vety na stenách a v duchu plesala, pretože niektoré slová z latinčiny ovládala. Sadla si do lavice a nemo pozerala pred seba. Kedysi pred štyrmi rokmi tu sedávala každý deň. To však bolo pred tým, ako ju jej "priatelia" vysmiali pre vieru. Nechcela byť nikomu na posmech a tak sa jej dobrovoľne vzdala. Sedela, premýšľala o tom všetkom a pochopila, že to nebolo správne. Klakla na kolená, zavrela oči a naplno vnímala Božiu prítomnosť.

Zmocnil sa jej pokoj a srdce ovládla Láska.

Rozhodla sa, že už nikdy, za nič na svete, sa nezriekne svojho najlepšieho priateľa JEŽIŠA.

Kristína B.

Milé deti!

“Pod’ sem, niečo ti pošepkám...” Počuli ste už tieto slová? Určite. Čo ste urobili so zvereným tajomstvom? Podarilo sa vám ho udržať, alebo ste ho vyklebetili? Toto nie sú otázky, na ktoré nám máte odpovedať, na ne si musíte odpovedať sami.

Máme však jedného priateľa, ktorý je pripravený nás kedykoľvek vypočuť. Možno je tým tajomstvom nejaké šibalstvo, či neplecha, alebo radosť, keď sa nám niečo super podarí. Stane sa, že nám niekto ublíži a nemáme sa komu vyžalovať.

Vtedy si zavolajme na pomoc **priateľa Ježiša** a vyrozprávajme mu, čo nás trápi, mrzí, z čoho máme radosť, alebo koho veľmi ľúbime. Máme u Neho istotu, že neklebetí a určite nám chce pomôcť. Stačí, keď ku svojim modlitbám pridáme:

“Milý Ježišu, ďakujem ti za všetko pekné, čo som dnes prežil Odpusť mi, prosím Pekne ťa prosím o“

Ak je to úprimné, určite urobí v našich srdiečkach poriadok. Práve sa začalo pôstne obdobie, ktoré nám ponúka možnosť dobre sa pripraviť na najdôležitejšie sviatky Cirkvi.

A to už je otázka pre vás. **Aké sviatky sa chystáme v apríli sláviť? Vo svojich odpovediach nám ale vypíšte všetky dni, ako po sebe nasledujú.**

Svoje odpovede nám pošlite do 21.3.2001 na adresu redakcia Bartolomej, Mariánsaka 4, Prievidza 971 01

Maja

Z vašich správnych odpovedí sme vyžrebovali dvoch výhercov:

M. Bencová z Prievidze a V. Kališ, tiež z Prievidze.

V našej piaristickej škole sme po prvý raz otvorili výstavu fotografie bolo to 15. februára 2001 v spoločenskej miestnosti v priestoroch gymnázia. Dostala poetický názov "Ako to vidí Slniečko", ktorý určite všetkým hneď prezradil aj jej hlavného iniciátora - fotografa: Pátra Jána Lichtnera. V otváracom programe vernisáže vystúpila naša violončelistka Kristínka Chalmovská, ktorú doprevádzala na klavíri p. Karpišová zo

ZUŠ a svojím spevom tiež Dominika Almásiová. Celú slávnosť snímala Televízia Žabka, kamera Pátra Janka Hriba.

Čarovné obrázky Pátra Jána nám priniesli nezabudnuteľné zážitky.

Výstava bola otvorená a sprístupnená všetkým priateľom školy až do 23. februára 2001. Na záver slávnosti mali moderátorky ešte jednu "sladkú povinnosť", lebo

vyzvali nášho hosťa, Pátra Jána, aby rozkrojil výbornú, trochu "nadrozmernú" cukrovinku. M.L.

Aj my sme boli v detskom klube u piaristov na karnevale.

Bolo nás veľmi veľa, ale nevadilo nám to. Páter Ján Hrbí všetko uvádzal, uvítal každú masku, ktorá chcela pobaviť aj ostatných, napríklad básničkou, piesňou a inak. Všetci vyžrebovaní účinkujúci dostali milé prevkapanie. Páter Ján nám hral na gitare, všetky deti s ním

spievali, potom pustil z magnetofónu pesničky a my sme všetci tancovali, tešili sa a poskakovali do rytmu. Potom s nami vytvoril jeden veľký vlak radosti, pretože sme sa "pozapájali" ako vagóny a všade, kde sa dalo, sme sa vopchali a hopsali. Musíme prezradiť, že v Pipi Dlhej pančuche s pehami na nose a peknými yrkočmi sme spoznali Pátra Jána.

Ďakujeme za všetky deti.

Veronika a Tomáš.

Na krajskej súťaži - druhá

Kristínka Minčíková, žiačka štvrtého ročníka postúpila z okresnej recitačnej súťaže v prednese povesti pod názvom "Šaliansky Mat'ko" na krajské kolo. Úspešne získala druhé miesto.

Gratulujeme!

Jozef a Mária

Mons. P. Dubovský, SJ - prednáška z duch. obnovy manželov (výber)

Zamilovanosť totiž nevidí a vášeň je slepá.

Aký význam má pre mladých známosť? Odpoveď je už v slovách **poznať sa. Zamilovanosť totiž nevidí a vášeň je slepá.** Preto má známosť trvať tak dlho, až sa zamilovanosť zmení, prerastie a zdokonalí na lásku. Jediná spoľahlivá skúška pre správny výber partnera je skúška času. Sú to aspoň dva roky. Možno vystúpi otázka zasnúbenia; áno - či nie? **Áno!**

Pozrime sa na známosť tých, ktorí sú vzorom všetkých manželov:

Istého dňa sa Jozefov pohľad stretol s Máriiným. Naoko to bolo stretnutie ako každé iné. Ale konalo sa vlastne stretnutie, akého ešte dovtedy na zemi nebolo. Prejavilo sa rýdzim citom ako sviežosť jari, hĺbkou, ktorú badať pri rozkvetu pravej lásky. Zvláštnosť tejto lásky však spočívala v skutočnosti, že **Jozefa sa dotkla neopakovateľná krása duše čistej a dokonalej – bez poškvرنy.** Duch Svätý si už od dávna pripravoval toto stretnutie Jozefa a Márie. **V Máriiných očiach bol Jozef človekom, ktorého jej poslala Božia prozreteľnosť,** aby jej umožnil žiť v panenstve, na ktoré sa cítila povolanou od Pána Boha. **Keď sa stretla s Jozefom, pochopila, že aj on je prístupný tomuto ideálu a že preto už môže myslieť na zasnúbenie.** Dnes sa snáď trochu divíme, že Mária napriek tomu, že sa rozhodla zostať pannou, sa predsa vydala cestou, ktorá viedla

k zasnúbeniu a k sobášu. Avšak prostredie, v ktorom žila, nepoznalo inej cesty. V Izraeli nebolo panenského stavu, nebolo ani jedného spoločenstva panien. Panenské zasvätenie bolo v úcte, ale sa nerobilo. Panna si teda mohla iba položiť otázku, či sa stretne s takým mladíkom, ktorý bude zmýšľať ako ona a zároveň súhlasiť s panenským manželským zväzkom. Teraz už ľahko uhádneme, akou šťastnou sa

Mária cítila, keď našla v Jozefovi človeka oduševneného pre rovnakú čistotu. Obdivovala vznešenosť Jozefových citov a tak zasnuby, ktoré nasledovali boli akoby spontánnym dôsledkom a prirodzeným záverom spoločných ideálov a vzájomnej hlbokkej úcty. Ako vždy, aj v týchto okolnostiach obdivovala Mária dielo Božej dokonalosti. Jozef a Mária sa zasnúbili a ich zasnuby boli úplne zamerané na Boha. **Ak bola Mária prvá, ktorá si vážila Jozefove vlastnosti a predchádzala nás v úcte, ktorú mu bude preukazovať neskoršia Cirkev, Jozef prvý vzdával Bohu vďaka za nesmierny dar - za Máriinu nesmiernu duchovnú krásu.**

Bude musieť prejsť mnoho storočí, kým Cirkev objaví a spozná toho, kto bol Máriiným snúbencom. Keď ho však objaví, urobí ho patrónom kresťanských zasnub.

Sprac. M. M.

Foto: sv. Jozef z kostola Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke autor: J. Bullo st.

ČISTOTA

Prichádza láska... Už nie tá detská, čistá. Nie sme už vo veku, keď sme sa snažili za každú cenu na seba upozorniť, aby si nás všimli; keď sme boli schopní darovať tomu druhému aj posledný cukrík...

Zamilovanosť dospievajúcim už pomaly ovláda všetky zmysly a spôsobuje im vážne problémy. Dievčatám sa srdcia naplňajú až po okraj nádhernými pocitmi a zážitkami, ktoré si spájajú s láskou. Chlapci na tom nie sú oveľa lepšie. Prebudza sa v nich sila, ktorej ešte dobre nerozumejú. Obidva tieto aspekty dokážu mladým nárobiť obrovské množstvo problémov. Treba sa naučiť s nimi žiť a nenechať sa im ovládnuť. Lenže práve to vyžaduje čas a určitú dávku trpezlivosti, ktorá chýba, keď máme tých niekoľko "nást" rokov. Pravdou je však aj to, že svoj čas v tomto veku zbytočne zabíjame rôznymi podradnými zábavkami, biednymi časopismi, programami v televízii, ktoré pozeráme bez výberu, či nudným "chodením von" bez cieľa. **Dospievaním vzniká v mladom organizme vplyvom práve začínajúcej "hormonálnej vojny", veľké fyzické i psychické napätie.** V rozhovoroch mladí sami uznávajú, že potrebujú svoju nadbytočnú energiu "vybiť", dostať zo seba von, ale veľmi záleží na spôsobe, ktorý si zvolia.

Tak, ako vedia byť nároční na svoje okolie, ako dokážu rýchlo nájsť chyby na dospelých, ako túžia občas nebyť takými, alebo konať celkom inak, než oni, tak by mali byť nároční i na seba.

Poprosila som troch kňazov o ich názor na niektoré životné situácie:

Dp. Ondrej Cebo, čo by ste poradili mladým; ako sa vyhnúť niektorým hriechom v súvislosti s čistotou a 6. božím prikázanim?

Dp. Cebo, administrátor:

*Čo by som im odporúčal? Človek musí pravidelne niečo robiť. Každý deň aspoň malé drobnosti sebazapierania. Veď vtedy je najdôležitejšie mať pevnú vôľu, budovať si sebadisciplínu. Nie je dobré často vyhľadávať samotu, tá je tiež blízkou príležitosťou ku hriechu. Tak ako to robil Don Bosco. Veď tí jeho chlapci boli stále spolu a vždy tam bola aj jeho asistancia. Niekedy sa zabúda na tú skutočnosť - ako v tom príbehu o Zuzane - prežívanie Božej prítomnosti. **Náš Pán Boh je stále s nami.** Možno tá predstava pripadne mladým až smiešna. Ale **On je naozaj pri nás vždy a všade. Vtedy začne pracovať sebadisciplína.***

Dp. Maroš Milo, ako by ste poradili mladým, keď chcú športovať a vyberú si niektorý individuálny, často agresívny šport?

Dp. Milo, kaplán:

*Viete, my sa čudujeme, že práve toto ich zaujíma, ale čo ich má zaujímať, keď nič iné ani nevidia a nepočujú. **Čím majú byť povzbudení, keď v dnešnom rýchlom svete na nich z každej strany útočia práve tieto vnemy zla, násilnia, agresivity a vojen?** Často v samotnej rodine chýba povzbudenie a istota lásky. Všade okolo nás je toho zla akosi viac a to dobro detí často nie sú schopné zachytiť.*

Šport sám o sebe nemusí byť zlý, lenže záleží, čo za tým vidíme. Keď

niekto trénuje, formuje svoje svaly, tak nech sa mu v tom darí. Ak za tým začne vidieť a hľadať tú filozofiu, už je to čosi iné, iný pohľad na ten šport. **Či je to karate, jóga, alebo akýkoľvek iný podobný šport a začneme obdivovať cezeň "východné" myslenie a chceme byť naklonení východnej mystike, začína to byť problém.** Prečo je tomu tak, že ich láka práve toto nevšedné, exotické? Ponúka sa to zo všetkých strán, či je to televízia, video, filmy, časopisy, alebo reklamy. Možno je to aj preto, že nám náš život, Ježiš, viera, svätá omša, dokonca Sviatosť oltárna zovšednieva. **Chýb je určite veľa. Istotne sa nájdú i v nás kňazoch, pri slúžení sv. omši, ale i na druhej strane. Je potrebné mať záujem, nachádzať často malé, nové veci, ktorých je okolo nás veľa, staneme sa vnímavými pre dobro a tak si budeme život i vieru neustále oživovať.**

O. Andrej Paulíny, každý z nás kráčame v živote určitými cestami, ale často je ťažko nájsť svojimi silami Božie svetlo a otočiť sa k nemu. Čo by ste poradili mladým, ktorí hľadajú prvý impulz a chceli by kráčať do manželstva v čistote?

Dp. Paulíny, SDB:

Treba rešpektovať Boží plán. Ten je taký, že práve na vstup a užívanie manželstva sa vy mladí musíte pripravovať. Útočia na vás rôzne falošné veci, napríklad: - musím "skúsiť" moju partnerku. To je dačo hlúpe, pretože v prvom rade si treba vzbudiť veľkú úctu k druhým. Chlapci - to dievča nie je nijaká bábika, s ktorou si môžeš zahrávať ako chceš, to je dieťa Božie a musíš rešpektovať jej hodnotu. Ty, dievča, môžeš mať veľmi romantické predstavy a treba, aby si bola obozretná, pretože ten romantizmus môže ľahko sklíznuť do nezdravej vášnivosti. **Uvedomte si svoju hodnotu, ste osobnosti, nedovoľte, aby s vami niekto zaobchádzal ako s hračkou. Spáchaním telesného hriechu pred manželstvom rozbijete to najvzácnejšie medzi vami.** Spolu s hriechom sa vkráda aj pochybnosť vernosti partnera. Manželstvo je nerozlučiteľné a je krásne vtedy, keď je to oddanie sa navzájom na celý život. Mnohé manželstvá krachujú práve preto, že nepochopili tento mechanizmus. **Úžasným víťazstvom je zachovanie čistoty a cti až do manželstva. To bude najväčší dar, aký môžete svojmu partnerovi darovať.** Bude to aj istota, že sa môžete na seba spoľahnúť. **Láska je v tom, keď dávam a nie keď iba vyžadujem. Ak so všetkými ľuďmi zaobchádzame ako s Kristom, tak aj náš život je opravdivý, plodný a sme naozajstnými kresťanmi.**

Mária Melicherčíková

Nejasnosti a problémy, ktoré nás v živote postihujú, často nedokážeme sami riešiť. Ponúkame vám (všetkým vekovým kategóriám) možnosť napísať nám o nich. Možno nie ste jediní, koho trápi práve daný problém. Budeme sa snažiť nájsť pomoc pre vás z radov odborníkov a diskkrétne odpovedať na stránke časopisu Bartolomej.

Kedykoľvek môžete volať na Kontaktné centrum pani Márii Melicherčíkovej 0903 / 121 480.

Redakcia

Drahá moja rodina a milí priatelia!

Týmto krásnym oslovením začína svoj list O. Štefan Foltin, SDB, ktorý nám poslal zo svojich misií v Japonsku.

Oznamujem Vám radostnú zvesť, že Svätý Otec Ján Pavol II. vymenoval nášho spolubrata, bývalého provinciála saleziánskej japonskej provincie, O. Františka Osamu Mizobeho za biskupa rozsiahlej diecézy Sendai v severnom Japonsku. Don Mizobeho poznajú aj naši spolubratia na Slovensku, pretože tam bol dvakrát a pri svojich návštevách hľadal spolupracovníkov, ktorí by boli ochotní ísť na misie do Japonska.

Do diecézy Sendai patria štyri veľké okresy s rozlohou 54 157 km², pričom celá diecéza má 7, 411 mil. obyvateľov, z čoho je 10 870 katolíkov (0,15%). Aj pre našu diecézu vymenoval Svätý Otec J. Pavol II. nového biskupa. Je ním 45 ročný Mons. Dominik Rjó-dži Mijahara, ktorý vymenil doterajšieho nášho biskupa Mons. Petra Hirajamu. Ten ju viedol 31 rokov. Diecéza Oita sa skladá z dvoch okresov: Oita a Mijazaki. Jej rozloha je 14 072 km², pričom má 2,405 mil. obyvateľov, z čoho je 5 580 katolíkov (0,23%). Práve v tejto diecéze pracujeme my traja slovenskí saleziánski misionári:

Náš najstarší saleziánsky misionár v Japonsku, šenkvičský rodák O. Jozef Figura, ktorý v júli 2000 oslávil 65 výročie svojej kňazskej vysviacky a z toho 64 rokov pôsobí v Japonsku.

O. Eudovít Suchán si nedávno pripomenul svoje 79. narodeniny a ešte horlivo pracuje v našom okresnom meste Oita v misií Akeno, ako aj v tamojšej katolíckej materskej škole.

Ja som sa v septembri 2000 dožil 82 rokov, z čoho 52 r. pracujem tu v Japonských misiách.

Vďaka Pánu Bohu, zdravie mi ešte dobre slúži a tak môžem účinne pracovať na misiínom poli, ktoré mi tu Božia prozreteľnosť určila.

Modlite sa aj naďalej za nás, za misie v Japonsku, aby sme aj pri svojom pokročilom veku mohli vykonať ešte nejaké dobro na slávu Božiu a spásu duší v Japonsku i našich.

***Váš v Kristu povďačný slovenský saleziánsky misionár v Japonsku
O. Štefan Foltin, SDB.***

Slovenskí misionári v Japonsku

Sv. Matilda

Štrnásť marec je sviatkom sv. Matildy, ktorá bola obrazom úžasnej kráľovnej a matky, ktorá si vždy zachovala skromného ducha. Sasský kráľ si ju vyhladol za manželku pre syna Henricha, ktorý sa stal v r. 919 nemeckým kráľom Henrichom I. **Čím vyššie stála Matilda nad ľuďmi, tým sa viac ponižovala pred Bohom.** V manželstve im Boh požehnal päť detí – troch synov Ota (cisár Oto Veľký), Henricha a Bruna, neskoršie arcibiskupa v Kolíne a dve dcéry. Navštevovala nemocných po domoch a utešovala ich. Keď jej zomrel manžel a po zádušnej sv. omši sa vrátila domov, synovia Oto a Henrich sa hádali nad otcovou mŕtvolou, kto z nich prevezme kráľovskú korunu. **“Nesužujte sa starosťou, na ktorého z vás obráti svet oko a komu dá prednosť, ale pamätajte na slová Božej múdrosti, že kto sa povyšuje bude ponižený a kto sa ponižuje bude povýšený.”** – bolestne napomenula synov. Neustávala v podpore núdzných, stavala kostoly, zakladala kláštory, otvorila školy a ústavy pre chudobných, v ktorých často sama obsluhovala. Syn Oto, po dohode s bratom Henrichom, tejto matke odobral všetky dôchodky a majetky. Na základe klebiet ju chceli dať násilne zavrieť do kláštora. Nakoniec žila v chudobe utiahnuto na osamelom mieste vo Vestfálsku. Synom sa otvorili oči a Oto padol pred ňou na kolena a prosil o odpustenie. Ona objala syna a povedala: **„Upokoj sa. Keby som si to nebola zaslúžila svojimi hriechmi, nebolo by sa mi to prihodilo.”** Onedlho aj Henrich nasledoval bratov príklad. **Zomrela 14. marca 968 práve v tú hodinu, keď každodenne rozdávala almužnu chudobným.**

Sv. Patrik

Sv. Patrik sa narodil v r. 385 – 386 v rímskej provincii Británia z kresťanských rodičov. Mladý Patrik sa tešil bezstarostnému životu. Keď mal 16 rokov, otcov majetok napadli írski piráti a predali ho za otroka. Tam pásol ovce a v samote hôr, biele a útrapách sa ho dotkla Božia milosť. **Obrátil sa k Bohu, zamiloval si modlitbu a všetko znášal podľa príkladu ukrižovaného Spasiteľa.** Po šiestich rokoch v otrockom zajatí raz v noci počul hlas, ktorý ho vyzýval, aby šiel k lodi, ktorá ho odvezie do vlasti. Podľa írskych svätopiscov zo 7. storočia, Patrik odišiel do Galie (dnešné Francúzsko) a dlhý čas študoval za kňaza. **Potrebné peniaze na misie sčasti hradil zo svojich majetkov** Podľa legendy zo 7. storočia, sa vždy snažil obrátiť na kresťanskú vieru najprv kráľa a jeho šľachtu a potom obyčajne nasledovali ich podriaďení a poddaní. Z najhorlivejších medzi pokrstenými vychovával kňazov, aby vyučovali ľud. V Írsku postavil veľa kláštorov. **“Kiežby som nikdy nestratil ľud, získaný pre Krista. Kiežby mi dal Boh milosť, aby som mohol vyliat svoju krv za neho.”** – písal vo svojom Vyznaní. Stal sa apoštolom Írska a z lásky ku Kristovi žil v dobrovoľnom vyhnanstve medzi cudzincami a barbarmi. Zomrel v severnom Írsku v Saule pri Downpatricku okolo r. 461. **Sv. Patrika uctievať v Írsku ako svojho národného hrdinu a apoštola.** Kolujú o ňom legendy, že svojím zjavením po smrti varoval ľudí pred katastrofami.

Podľa knihy THDr. Kamila Mečiara “Životy víťazov“ pripravil

Jaro V.

➤ **18. februára** sa vo Veľkej Lehôtke uskutočnil **5. ročník detskej pesničkovej súťaže HRDLIČKA 2001**. Víťazom sa stal **Marcel Oravec z Prievidze**. Ten získal aj cenu diváka. Na druhom mieste skončila **Vladka Boboková z Lipníka** spolu s **Petrou Čičmancovou z Prievidze**. Gratulujeme malým spevákom. Troch súťažiacich z tejto súťaže **Marka a Simonku Grolmusových** a už spomínanú **Vladku Bobokovú** mohli deti našej farnosti počuť spievať aj na tohtoročnom tradičnom maškarnom plese.

➤ **25. februára** sa deti mohli rozlúčiť s fašiangovým obdobím na už tradičnom maškarnom plese. Program začal o 14⁰⁰ a trval až do večera, keď deti vystriedali mladí so svojou zábaovou. Do tanca hrala hudobná skupina **SPRAY** z Veľkej Lehôtky spolu s mladými DJ- mi z farnosti.

- **18. marca** bude dekanátne stretnutie zástupcov farností nášho dekanátu. Tentoraz v Trnke u našich rehoľných sestier v Prievidzi.
- Sv. omša v kaplnke na Bojnickom zámku bude **20. marca o 18⁰⁰**.
- Následne v sobotu večer po sv. omši **24. marca** bude Taizé adorácia mladých. Mladí priatelia, využite tohtoročné pôstne obdobie na svoju duchovnú formáciu spoločnou modlitbou.
- Na víkend od **6 až 8. apríla** sa plánuje každoročný "**Kvetný víkend**" v Banskej Bystrici. Na nedeľu **8. apríla** je pripravované už tradičné stretnutie s našimi otcami biskupmi. Sledujte farské oznamy, z ktorých sa dozviete podrobnosti o tomto stretnutí.

Zostavil Ing. Branislav Bullo

Stretnutie rodičov a prvoprijímajúcich detí s kňazom vo farskom kostole sv. Bartolomeja: **25.3.2001 o 14⁰⁰**: ZŠ Novackého, Energetikov, L. Ondrejova, Šafárika, Rastislavova, Mariánska.

25.3.2001 o 16⁰⁰: ZŠ SCH I, SCH II, SCH III, Dobšinského, Malonecpalská.

Od **21.2. až do 9.5.2001** každú stredu sú sväté omše o 16³⁰ vo farskom kostole pre všetky prvoprijímajúce deti z 3. ročníkov ZŠ v Prievidzi.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY (MAREC)

Všeobecný: Aby sa za angažovanej pomoci všetkých veriacich skončili drámy biedy a odstránila sa neznesiteľná sociálna a ekonomická nerovnosť vo svete.

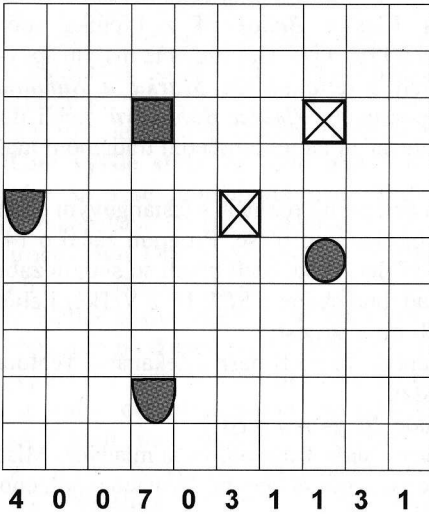
Misijný: Aby hrdinský príklad mučeníkov a svedkov viery, ktorých sme si pripomenuli počas Veľkého jubilea, podnietil všetkých ľudí ku vzrastu ekumenického medzi-náboženského dialógu.

Úmysel KBS: Aby sme sa vo Svätom pôste skutkami kajúcnosti a dôkladným spytovaním svedomia dokonale pripravili na sviatošť pokánia, a tak sa zmenili k lepšiemu.

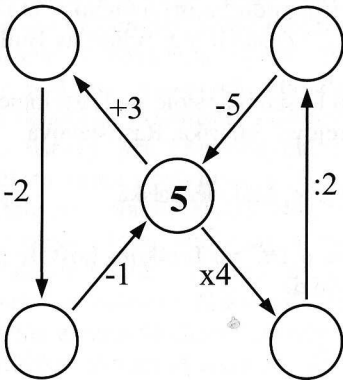
TAJNIČKA: Čo odovzdal Boh Mojžišovi pre Izraelitov na hore Sinaj?

5. pokračovanie veľkej súťaže

- Časť A**
- 1 nákladná loď
 - 2 plachetnice
 - 3 osobné lode
 - 4 rybárske člny
 - voda

0	N	S	P	I	Ž	Y	H	F	A	N
1	N	E	U	D	O	B	K	R	O	S
4	E	D	L	S	Í	A	R	O	Ť	Z
3	B	F	G	O	N	L	É	K	Ž	U
2	Í	M	C	CH	O	V	E	R	D	A
1	Č	U	J	T	O	W	G	P	X	Y
2	K	M	Y	R	K	I	J	U	L	A
1	O	Š	C	K	V	A	L	N	F	S
6	Á	R	T	Z	Ť	A	N	O	Í	.
0	Ž	B	U	D	E	V	L	O	S	A

Časť B

Do prázdnych políček vpíšte čísla tak, aby matematický reťazec bol správny

Odpovede nám posielajte do 21. 3.2001
Majiteľom pera sa stáva: I. Bencová, Pa
Knihy od nás dostanú: D. Kališová, Pa
K. Drabiková, Poluvsie

Čo začína slovom **MAGNIFICAT**? Takto znelo zadanie tajničky vo februárovom čísle, ktoré nám "vypadlo" zo stránky, za čo sa ospravedľujeme. Našich skalných lúštitelov to samozrejme nepoplietlo a znovu nám všetci poslali svoje správne odpovede.

Modlite sa tento chválospev s radosťou, pretože je nádherným kontaktom s Bohom.

Redakcia

Náboženská výchova na SŠ - šk. rok 2000/2001 v PRIEVIDZI

p.č.	Stredná škola	1.r Nv	2.r Nv	1.+2.r. Nv	Spolu Ev+Nv	Nv %
1	Gymnázium VBN	86	34	120	293	40,96
2	Obchodná akadémia	51	38	89	206	43,2
3	SPŠ stavebná	27	15	42	151	27,81
4	SOU stavebné	47	10	57	251	22,71
5	SOU poľnohospodárske	25	28	53	125	42,4
6	SOU strojárске	60	42	102	202	50,5
7	ZSS hotel. služieb	130	99	229	600	38,17
8	SOU Falešníka	82	43	125	342	36,55
9	8. roč. Gymn. F. Hanáka	26	-	26	26	100
10	8. roč. Gymn. VBN	22	9	31	56	55,36
	Spolu Nv	556	318	874	-	38,81
	Spolu Nv+Ev	1363	889	-	2252	-
	Nv %	40,79	35,77	38,81	-	-

Ján Bednár, dekan

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balázová, MUDr. V. Rumanová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml., Ing. K. Thomayová. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- SK. Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Náboženská výchova na ZŠ - šk. rok 2000/2001 v PŘÍEVIDZI

p.č.	Základná škola	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	8.r	9.r	Spolu Nv	Spolu Nv+Ev	Nv - %
1	Novackého	18	14	25	14	12	14	14	10	18	139	416	33,41
2	Energetikov	22	29	34	36	19	20	22	9	21	212	590	35,93
3	Mariánska	14	22	20	11	26	23	29	39	49	233	512	45,5
4	Rastislavova	50	42	80	42	60	64	78	75	87	578	1051	54,99
5	Malonecpalská	49	88	65	59	55	33	40	30	24	443	873	50,74
6	SCH I	40	40	44	35	39	35	49	41	53	376	849	44,28
7	SCH II	15	20	30	18	23	36	33	28	35	238	731	32,55
8	SCH III	14	13	14	19	15	38	31	65	43	252	534	47,19
9	Šafárika	20	26	28	27	51	37	43	27	33	292	672	43,45
10	Dobšinského	41	35	47	47	37	35	38	32	43	355	851	41,71
11	Ľ. Ondrejova	21	22	30	19	-	-	-	-	-	92	197	46,7
12	ZŠ F. Hanáka	47	46	46	46	30	25	24	27	24	315	315	100
13	Gymn. F Hanáka	-	-	-	-	28	28	28	28	-	112	112	100
14	8 roč. Gymn. VBN	-	-	-	-	12	8	22	10	-	52	117	44,44
	Spolu Nv	351	397	463	373	407	396	451	421	430	3689	-	-
	Spolu Nv+Ev	683	726	815	841	930	940	984	983	918	-	7820	-
	Nv %	51,39	54,68	56,81	44,35	43,76	42,12	45,83	42,82	46,84	-	-	47,17

Ján Bednár, dekan